

Ankestævning

Til

Højesteret

Som advokat for Skatteministeriet (SKAT) påanker jeg herved til Højesteret den af Østre Landsrets 15. afdeling som første instans den 31. oktober 2014 afsagte dom i sag nr. B-1802-09: Skatteministeriet, SKAT Hovedcentret mod Peer Kølendorf.

Ved landsrettens dom blev således kendt for ret:

"Peer Kølendorf frifindes.

I sagsomkostninger skal Skatteministeriet, SKAT Hovedcentret, betale 5.000.000 kr. til Peer Kølendorf.

Det idømte skal betales inden 14 dage efter denne doms afsigelse.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a".

For Højesteret gentager jeg de for Østre Landsret nedlagte

Påstande

Principalt:

Sagsøgte tilpligtes til sagsøger at betale kr. 144.080.700 med tillæg af sædvanlig procesrente fra sagens anlæg til betaling sker.

Subsidiært:

Sagsøgte tilpligtes til sagsøger at betale et af retten fastsat mindre beløb, med tillæg af sædvanlig procesrente fra sagens anlæg til betaling sker.

"I øvrigt har Comitel til stadighed iagttaget alle foranstaltninger og forholdsregler med henblik på at undgå, at selskabet uforvarende gennemførte handler, som indgik som led i en momskarrusel." (bilag 4, side 14)

Der foreligger foruden de afgivne forklaringer under sagen fra Peer Kølendorfs og to øvrige bestyrelsesmedlemmer, Steen Erik Mønsted og Ole Stangegaard's side ingen dokumentation i sagen for, at Peer Kølendorf som direktør, bestyrelsesmedlem og ultimativ ejer fastsatte relevante retningslinjer for virksomheden, herunder – som anført i høringssvaret – med henblik på at undgå, at selskabet uforvarende deltog i momskarruseller.

Landsretten har i dommen set bort fra fraværet af dokumenterbare retningslinjer for brokeraktiviteten eller anden objektiv dokumentation for eksistensen heraf og har alene lagt vægt på Peer Kølendorfs partsforklaring og forklaringerne afgivet af de øvrige to bestyrelsesmedlemmer. På baggrund heraf konkluderer landsretten, at Peer Kølendorf havde en berettiget forventning om, at bl.a. varekontrol blev foretaget.

Beviskravet til Peer Kølendorfs anbringende om, at der blev foretaget reelle kontroller er dermed efter appellansens opfattelse så lavt, at landsretten reelt har pålagt appellanten bevisbyrden for, at Peer Kølendorfs og Comitel International A/S' eget udsagn om, at der til *"stadighed [blev] iagttaget alle foranstaltninger og forholdsregler med henblik på at undgå, at selskabet uforvarende gennemførte handler, som indgik som led i en momskarrusel"* [min tilføjelse] ikke var korrekt.

Som anført handlede Comitel International A/S også uden for Gul Feber-handlerne med selskaber, som ifølge underretninger modtaget fra udenlandske afgiftsmyndigheder var momssvigsrelaterede virksomheder. Således var i omegnen af 70 % af Comitel International A/S' omsætning med samhandelspartnere inden for EU i perioden 1. april 2004 til 31. december 2004 efter al sandsynlighed momskarruselrelaterede selskaber (bilag 1, side 8-10). Også under hensyntagen hertil må bevisbyrden for, at relevante *foranstaltninger og forholdsregler* blev iagttaget påhvile Peer Kølendorf. Det gøres gældende, at denne bevisbyrde ikke er løftet.

Ovenstående omtales ikke i Østre Landsrets dom, men understøtter appellansens synspunkt om, at der reelt ingen kontrolforanstaltninger var i Comitel International A/S.

Comitel International A/S' øvrige handler har ikke påført skattemyndighederne i Danmark et tab, hvorfor disse handler ikke har været en del af nærværende sag.

Endelig skal ansvarsvurderingen i relation til aktieselskabslovs § 54, stk. 2, alene foretages i forhold til det selskab, hvori ledelsesmedlemmet har varetaget den daglige drift og ikke i forhold til den koncern, som selskabet indgår i. Landsrettens indledende konstatering af, at